continuerint: quominus adulte ſui agellū: atqȝ
ad ruſticū carruceqȝ opus ſuū rediret. Hos igitur
clariſſimos uiros / quorū excelſis aīs tantus ſple
dor uirtutis relucebat. ī paupertate atqȝ iopia
inuentes īnobiles aut miſeros dicemus? Erit
ne quiſqȝ tā expers rōnis / qui nō illos nobiliſſi
mos nocet: quorū meritis nobilitas / et cū
nobilitate paupertas conſtare poſſit. Nec quis
putet honeſtā et glorioſā pauꝑis ōīo nulla
ēē liberalitatem. Cum ē uiri illi clariſſi
mi patriā tuebantur / atqȝ cū noua imperia
querebant, tū in pulcherrimis muneribus.
.r. p. aīcorū oportunitatibus ſubueniebant.
tum etiā ſuorū iniurias propulſabant / nō
ne ſūmū ad liberalitatis genus uidebatur?
qui nō ex peculiaribus comodis exercet libertatē
equidem nō uituperando reor. Si pauꝑ pōt
ēē liberalis / neceſſe ē ē ad bñfaciendum
tm̄ impotentior fiat. quī ex patrimonio de
traxit / ſed qui ī rebus publicis aut priuatis
ope atqȝ offo prodeſſe nititur: tanto ī dies libe
ralior ēē pōt. quanto maiore ī re pu. au
toritatē / et qȝ plurima aīcorū pſidia frequē
tius bñfficijs adeptus ē. Magna ergo ēē pōt
cornelij pauꝑis clari nobilitas. nā iopia ab
illo qd adimit nobilitatē. Nullū ē uirtutis gra
dum aufert modeſta paupertas: Namqȝ hoc
pulcherrimū mu[nus] hoī eque a nā tributū
eſt: ut quiſqȝ uirtutē conſequi poſſet. cum
ſedes in penetralibus aī ſita ē. nō intemeri
tate fortune. Nec ulla ſors tā dura ē / aut tā
acerba. que qd hoī uirtutē eripere poſſit. Nec
ulla tam florens / aut tā iocunda. que unqȝ
ignauo / aut ſtordi ualeat gloriā afferre. Nā

License: public_domain – Paris, Bibliothèque nationale de France, Latin 11411, 88r – Bonacursus de Montemagno, De nobilitate (https://fragmentarium.ms/view/page/F-3kka/3381/35767)